

SENÁT
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

11. FUNKČNÍ OBDOBÍ

26.

USNESENÍ SENÁTU

z 2. schůze, konané dne 30. listopadu 2016

k výroční zprávě Komise za rok 2015 o vztazích Komise s vnitrostátními parlamenty a o subsidiaritě a proporcionalitě

Senátní tisk č. K 109/10 - Zpráva Komise Výroční zpráva za rok 2015 o vztazích Evropské komise s vnitrostátními parlamenty

Senátní tisk č. K 110/10 -Zpráva Komise Výroční zpráva za rok 2015 o subsidiaritě a proporcionalitě

Senát

I.

- 1. považuje za nezbytné,**
aby se vnitrostátní parlamenty zapojovaly do projednávání a rozhodování záležitostí Evropské unie a aby o těchto záležitostech informovaly veřejnost, neboť informovaná veřejná debata je jedním z předpokladů demokratické legitimacy Evropské unie;
- 2. hodlá se nadále věnovat**
vedle komunikace s vládou i komunikaci s Komisí, a to jak ohledně návrhů legislativních aktů, tak i ohledně konzultačních dokumentů a dokumentů v rámci evropského semestru;
- 3. je přesvědčen,**
že vhodná opatření na evropské úrovni mohou stimulovat činnost vnitrostátních parlamentů v evropských záležitostech a posílit její význam, aniž by bylo třeba měnit či doplňovat současné znění Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie;

II.

- 1. oceňuje**
přístup současné Evropské komise k politickému dialogu s vnitrostátními parlamenty, zejména větší možnost bilaterálních jednání se členy a vysokými úředníky Evropské komise a včasné a obsažnější odpovědi na usnesení Senátu k dokumentům Komise;

2. uvítal by však,

kdyby se Komise ve svých odpovědích na usnesení Senátu podrobněji vypořádávala s argumenty Senátu, zejména aby pouze neopakovala obsah důvodových zpráv návrhů právních aktů;

3. zastává názor,

že pokud je kontrola dodržování zásady subsidiarity svěřena vnitrostátním parlamentům jakožto politickým a nikoli soudním či auditním tělesům, musí být chápána jako kontrola politická; dodržení zásady subsidiarity lze posuzovat pouze ve vztahu k obsahu návrhu a jeho možným dopadům, nikoli k jeho obecně vymezeným cílům;

4. proto nesouhlasí

se setrvalým formalistickým a technickým přístupem Komise k výkladu zásady subsidiarity, který často nezohledňuje negativní společenské a politické dopady spojené s navrhovaným jednáním, a vyzývá Komisi, aby svůj přístup přehodnotila;

5. je přesvědčen,

že vzhledem k obvykle vyššímu počtu legislativních návrhů předkládaných Komisí ke konci kalendářního roku by bylo pro usnadnění parlamentní kontroly subsidiarity vhodné, aby Komise jednostranně prohlásila, že dva týdny v období Vánoc a Nového roku, kdy orgány EU a zpravidla ani vnitrostátní parlamenty nejednají, nebude započítávat do běhu osmitýdenní lhůty pro kontrolu subsidiarity, obdobně jako již v minulosti učinila ohledně měsíce srpna;

6. zastává názor,

v souladu se svým 106. usnesením z 10. funkčního období ze dne 15. března 2016, že tzv. zelená karta má největší přínos jako neformální koordinace mezi vnitrostátními parlamenty, jejímž výstupem bude společný dopis zainteresovaných parlamentů určený Komisi v rámci tzv. politického dialogu a obsahující odůvodněný požadavek určitého jednání Komise; v této podobě zelená karta nevyvolává žádné pochybnosti z hlediska souladu s právem EU;

7. považuje rovněž za důležité,

aby Evropská komise respektovala vůli členských států vyjádřenou v závěrech Evropské rady či Rady při plánování své činnosti, tj. aby byla jasná vazba mezi těmito závěry a iniciativami Evropské komise;

8. v této souvislosti vyzývá Komisi,

aby se ve své činnosti primárně soustředila na iniciativy, u nichž lze vzhledem k jejich nezpochybnitelnému přínosu pro občany předpokládat široký konsensus členských států; není-li možné v určité otázce dosáhnout společného řešení, je třeba ji ponechat v pravomoci členských států;

9. konstatuje,

že v minulých letech vyjádřil opakovaně pochybnosti týkající se rozsahu zmocnění Komise k vydání závazných aktů v přenesené působnosti podle čl. 290 Smlouvy o fungování EU, které bylo v konkrétních návrzích legislativních aktů tak široké a vágní, že Senátu značně ztížilo komplexní posouzení obsahu návrhu;

10. shledává však,

že tento problém v praxi Komise přetrvává a často na něj upozorňuje i vláda ve svých rámcových pozicích;

11. proto znovu upozorňuje Komisi,

že čl. 290 Smlouvy o fungování Evropské unie umožňuje svěřit Komisi vydání závazných aktů v přenesené pravomoci pouze za podmínky, že se jimi doplňují či mění jen nepodstatné části legislativních aktů, a že je třeba vždy preferovat substantivní úpravu dané otázky přímo v legislativním aktu, který je přijímán transparentnějším způsobem v Radě a Evropském parlamentu;

12. zastává názor,

že konference COSAC by mohla lépe plnit svou úlohu, pokud by v jejím programu ubylo témat, více času by bylo vyhrazeno pro skutečnou výměnu zkušeností a názorů a hledání společného postoje v konkrétních institucionálních otázkách role vnitrostátních parlamentů v EU, v nichž lze dosáhnout praktických zlepšení;

13. oceňuje

dobrou spolupráci s vládou a ministerstvy v evropských záležitostech a plnění koordinační úlohy Úřadem vlády;

14. zdůrazňuje,

že pokud po projednání návrhu právního aktu EU v Senátu dojde k zásadní změně vládního postoje k tomuto návrhu, je vhodné, aby vláda na tuto změnu Senát upozornila, a to v okamžiku, kdy gestor (příslušné ministerstvo) zahájí práci na změně rámcové pozice, neboť již v tuto chvíli musí vědět z jakých důvodů a s jakým cílem tak činí; v této souvislosti oceňuje postup Ministerstva financí při změně rámcové pozice k návrhu směrnice, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/101/ES;

15. uvítal by,

kdyby vláda zajistila odpovídající politickou úroveň zastoupení gestorů při projednávání evropských záležitostí v orgánech Senátu, zejména pokud jde o institucionální záležitosti a agendu Evropské rady;

16. žádá vládu,

aby v rámci Evropské rady, Rady EU a své komunikace s Komisí v souladu se svými rámcovými pozicemi k oběma zprávám podporovala iniciativy vedoucí k důkladnějšímu vypořádávání se s postoji vnitrostátních parlamentů ze strany Komise i Rady, zejména v kontroverzních otázkách velkého politického významu;

III.

pověřuje

předsedu Senátu, aby toto usnesení postoupil Evropské komisi.

Milan Štěch v. r.
předseda Senátu

Jiří Dušek v. r.
ověřovatel Senátu